

Podružnica sv. Lenarta mora biti že zelo stara. Na opeki s katero je tlak pokrit beremo letnico 1529.

Slov. gospodar, 1.1881, str. 14. (Gornji grad)

Filiala, posvečena sv. Lenartu.

Orientacija pravilna. Cerkev leži na pobočju Lepenatke v viš. 914 m.

Literatura in viri: Ign. Crožen: Bistum und Diözese Lavant II. Dekanat Obervurg, Marburg 1877. Avg. Stegenšek: Dekanija Gornjegrajska, Maribor xx xx 1905; slika v Gornjem gradu iz ca 1650;

Cerkev sestavljajo: pravokotna ladja, mnogo ožji in nižji, usločeno zaključeni prezbiterij ter na jugu prizidani mu pravokotni zvonik. Gradnja je kamenita, ometana; strehi sedlasta, strešasta, delomaskodlasti, deloma eternitni; zvonikova zvonasto - laternasta, pločevinasta.

Zunanjščina: Zelo preprosta, popolnoma nerazčlenjena. Glavni vhod je prep. ost, kamenit. Ladjo razsvetljujejo po dve okni v obeh podolžnicah, prezbiterij okno v južni ter manjše okno z okroglo lino v vzhodni steni. Nerazčlenjeni zvonik ima okno v pritličju, line v nadstropju ter 4 usločena okna v zvonovnici. Vsa naštetá okna so pravokotna, zgoraj usločeno zaključena. Glavna značilnost cerkvene zunanjščine je veriga, ki vso cerkev opasuje.

Notranjščina: Tlak je šamoten, ladjo pokriva raven, ometan strop; prezbiterij pa plitva kupola, ki počiva na 4 stenskih pilastrih. Slavolok je polkrožen.

Pevska empora je vidana in počiva na travertinih. Južno ladjino steno jača v njeni sredini močan zunanje-hotranji opornik. Okenske police sestavljajo opeke, ki so okrašene z vtisnjenimi vzorci. Dne 9. I. 1895. je cerkev hudo požar kodoval sneženi plaz, o čemerčitamo na empori sledeče: Snežni plaz razdjal 9. pros. 1895/zopet popravljena in blagoslovljena 28. junij. 1896.

Oprava: Je neoromanska in delo Ivana Cesarja iz let 1888. (stransko oltarja), 1891 (glavni oltar) in 1896 (prižnica). Sicer je nezanimiva.

Oprema: Ni zanimiva.

Zvonik: Je najznamenitejši del stavbe, saj hrani v nadstropju ostankogotskih fresk, bordirane s patroniranim križastim vzorcem, katerihve ebino pa se ne more več ločiti. Freske so opazne samo na vzhodni steni, sledovi ometa na južni steni pa dokazujejo, da je bila kamra ožja od nadstropja, ki je moralo obsegati še lesene stopnice, vodeče v zvonovnico. Kamra je imela ob kamniti vzhodni lini tipičnogotsko stensko klop, kar dokazuje, da je morala služiti kot domovanje ali celica kakoga puščavnika ali pa menih. Zvon je bro-nast in iz l. 1870.

Podstrešje: Sledovi stare strehe na zvonikovi severni steni dokazujejo, da je bil prezbitერიj prvotno krajši za ves apsidalni del. Cerkev je sedaj neko liko dvignjena. Ladjina okna so zgoraj razidana do sedanjih segmentnih lokov, a so bila prvotno šilastoločna.

Resume: Cerkev se prvič omenja l. 1426, a je nastala gotovo že v 14. stol. Obsegala je ravno krito ladjo, obokani precej krajši prezbitერიj in zvonik, katerega pritličje je služilo za zakristijo, nadstropje pa za celico kakoga pu-

SV.LENART (POD ROGATCEM) filiala posv.sv.Lenartu *pri fonyin gradu*

3.

ščavnika ali pa meniha. V času Orožna je bila še tlakovana z opeko z letnico 1529., glavni portal pa je imel vratnice z letnico 1749, ki se sedaj nahajajo pri mežnarju. Mogoče je dobila sedanji prezbiterijev zaključek že v dobi baroka, gotovo pa je doživela glavne predelave po katastrofi januarja 1895. Takrat je dobila sedanje stropce, empore, tlak, obliko oken, itd.

Konservatorske opombe: Cerkev je bila v redu vzdrževana.

Jože Turk: Zapiski 1958, Celjska topografija, rkp.